

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

حجت اشرفی

کارشناس واحد نظارت و ارزیابی نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور

Hojjat.ashrafi@gmail.com

تاریخ دریافت: ۸۷/۱۱/۲۵؛ تاریخ پذیرش: ۸۸/۲/۲۵

چکیده:

کتابخانه‌های عمومی وظیفه‌ی خدمات دهی به همه‌ی افراد جامعه را بر عهده دارند. به این لحاظ،

تعداد جمعیت مهم‌ترین پارامتر برای ایجاد کتابخانه‌های عمومی است و منابع آنها نیز باید بر حسب

ترکیب و ساختار جمعیتی فرآهم‌آوری شود.

در این مقاله، با نگاهی به آمارهای جمعیتی ایران، ابتدا دسترسی جمعیت به کتابخانه‌های عمومی

در دو حوزه‌ی شهری و روستایی بررسی می‌شود. سپس، نقش مؤلفه‌های جمعیتی مانند سن، جنس،

سوداد، مذهب، نوع فعالیت در تعیین نوع نیاز به منابع و خدمات کتابخانه‌های عمومی بررسی می‌گردد.

جمعیت، کتابخانه‌ی عمومی، دسترسی.

اهمیت آمارهای جمعیتی برای کتابخانه‌های عمومی

برنامه‌ریزی برای توسعه، زمانی با موقیت همراه است که شناخت درستی از وضع، حالت و حرکت جمعیت در گذشته، حال و آینده وجود داشته باشد. امروزه در تمامی مراکز علمی جهان، مطالعات جمعیتی از جایگاه ممتازی برخوردار است. همچنین، محوریت جمعیت و مسائل مربوط با آن در سیاستگذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها بر اهمیت آن افزوده است (افشار کهن، ۱۳۸۵). مطالعه‌ی جمعیت، موضوع جمعیت‌شناسی^۱ است و جمعیت‌شناسی مطالعه‌ی آماری، تجربی و ریاضی جمعیت‌های انسانی است (سیدمیرزاوی، ۱۳۸۱).

کتابخانه‌های عمومی دسترسی افراد جامعه به منابع دانش و فعالیت‌های فکری بشر را آسان می‌کند و موجب ارتقای دانش و آگاهی عمومی می‌شوند. به همین دلیل، برای ایجاد و توسعه‌ی آنها باید از مؤلفه‌های جمعیتی استفاده شود. از طرفی، فلسفه‌ی وجودی کتابخانه‌ها، خدمت به مردم است، بنابراین تصویر روشنی از توزیع جمعیت و خصوصیات عمده‌ی آن در جامعه‌ای که باید خدمات را به آن ارائه داد، برای برنامه‌ریزی توسعه‌ی خدمات کتابخانه لازم است (پارکر^۲، ۱۳۸۲).

کسب اطلاعاتی هر چه بیش تر درباره‌ی تعداد جمعیت، معیار رشد آن، توزیع جغرافیایی جمعیت از جمله توزیع جمعیت در شهرها و روستاهای، حرفه و شغل، گروه‌های نژادی، ملیت، سن، جنسیت، سطح آموزش و پرورش، زبان، سواد و غیره [برای کتابخانه‌های عمومی] لازم و ضروری می‌باشد (پارکر، ۱۳۸۲). بنابراین مقدار فضای امکانات و منابع کتابخانه‌ی عمومی و نیز میزان و نوع خدمات مورد نیاز تابعی از تعداد، ترکیب و ساختار جمعیت است. به طور کلی:

۱. شرط وجودی کتابخانه‌ی عمومی در یک محل، جمعیت است. به بیانی دیگر تعداد جمعیت ضرورت ایجاد کتابخانه را تعیین می‌کند.

۲. فضای هر کتابخانه متناسب با جمعیت حوزه‌ی کتابخانه در نظر گرفته می‌شود و میزان امکانات و منابع آن نیز رابطه‌ی مستقیم با تعداد جمعیت دارد.

۳. نوع خدمات کتابخانه‌ی عمومی تابع نیاز حوزه‌ی جمعیتی تحت پوشش آن است و این نیاز بر حسب ساختار و ترکیب جمعیت فرق می‌کند.

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

از طرفی، کتابخانه‌های عمومی نیز از طریق ارتقای آگاهی‌های عمومی بر خانواده‌ها و به‌ویژه مادران تأثیر می‌گذارند و به برنامه‌های تنظیم خانواده، تحکیم بنیان خانواده و ارتقای سلامت نسل کمک می‌کنند. هدف آموزش برنامه‌های تنظیم خانواده^۱، تأمین رفتارهای بهداشتی در جهت حفظ سلامت افراد جامعه، به‌ویژه گروه مادران و فرزندان آنان بوده و تحقق این امر می‌تواند به تشکیل جامعه‌ای با جمعیت متعادل، خلاق، متفکر و سازنده کمک نماید (بربریان، ۱۳۸۰).

نگاهی به آمارهای جمعیتی

مرکز آمار ایران هر ده سال یک بار، کل جمعیت را سرشماری^۲ می‌کند و نتایج آن را در فاصله‌ای تا حد امکان کوتاه در اختیار مقامات برنامه‌ریز و سایر علاقمندان می‌گذارد (تقوی، ۱۳۶۹). سرشماری‌های عمومی نفوذ و مسکن در کشور، مناسب‌ترین ابزار برنامه‌ریزی‌های توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به حساب آمده که از این طریق با ارائه‌ی اطلاعات آماری درست، رهنماوهای لازم برای نیل به اهداف برنامه‌ریزی‌ها در اختیار مسئولان و سیاستگذاران قرار داده می‌شود (کلاتری، ۱۳۷۵). اولین سرشماری عمومی نفوذ و مسکن ایران در سال ۱۳۳۵ و آخرین آن در سال ۱۳۸۵ انجام شد. علاوه بر این، اداره ثبت احوال، مسئول جمع‌آوری و ثبت جاری و مستمر واقعیحایاتی جمعیت است (تقوی، ۱۳۶۹).

براساس سرشماری عمومی نفوذ و مسکن در آیان ماه ۱۳۸۵، جمعیت ایران ۷۸۲، ۴۹۵، ۷۸۲ نفر بود که از این تعداد ۳۶۲، ۳۵، ۸۶۶ نفر یا ۵۰/۹ درصد مرد و ۴۲۰، ۶۲۹، ۴۲۰ نفر یا ۴۹/۱ درصد زن بودند و رشد متوسط سالانه جمعیت ۱/۶ درصد پرآورده است. جدول ۱ روند رشد جمعیت^۳ ونسبت‌های رشد سالانه آن را در صد سال گذشته نشان می‌دهد. جمعیت ایران به صورت نامتعادل و نامناسب توزیع شده است در برخی قسمت‌ها، جمعیت اینوه و در پاره‌ای مناطق جمعیت پراکنده‌ای زندگی می‌کنند. بعضی مناطق شهری، سهم عمدۀ‌ای از جمعیت را در خود جای داده و در مقابل، نقاط مسکونی بسیاری دارای جمعیت اندکی هستند (مهاجرانی، ۱۳۵۸). بر اساس سرشماری ۱۳۸۵، استان تهران با ۱۳، ۴۲۲، ۳۶۶ نفر، به تنهایی، ۱۹/۰۳ درصد یا حدود یک‌پنجم از جمعیت کل کشور را در خود جای داده در حالی که استان سمنان با ۷۴۲، ۵۸۹ نفر، کمتر از یک درصد یعنی ۰/۸۴ درصد جمعیت کشور را داشته است.

1. Family planning

2. Census

3. Population growth

پیام‌نامه

جدول ۱. تعداد و میزان رشد جمعیت در صد سال گذشته

ردیف	سال	تعداد جمعیت	میزان رشد جمعیت
۱	۱۲۸۰	۸,۶۴۳,۰۰۰	%/۵۹
۲	۱۲۹۰	۹,۱۴۳,۰۰۰	%/۶۰
۳	۱۳۰۵	۱۰,۴۵۶,۰۰۰	%/۵۰
۴	۱۳۱۵	۱۱,۹۶۴,۰۰۰	%/۱۳۶
۵	۱۳۲۵	۱۴,۱۵۹,۰۰۰	%/۱۹۹
۶	۱۳۳۵	۱۸,۹۵۴,۷۰۴	%/۱۴
۷	۱۳۴۵	۲۵,۷۸۸,۷۲۲	%/۳/۱۳
۸	۱۳۵۵	۳۳,۷۰۸,۷۴۴	%/۲/۷۱
۹	۱۳۶۵	۴۹,۴۴۵,۰۱۰	%/۳/۹۱
۱۰	۱۳۷۵	۶۰,۰۵۵,۴۸۸	%/۱/۹۶
۱۱	۱۳۸۵	۷۰,۴۷۲,۸۴۶	%/۱/۹۲

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

جمعیت ایران طی یکصد سال گذشته، هشت برابر افزایش داشته است. در نخستین سرشماری در سال ۱۳۳۵، جمعیت ایران ۱۸,۹۵۴,۷۰۴ نفر بود که ۵,۵۶۳،۹۵۳ نفر یا $\frac{31}{4}$ درصد در مناطق شهری و ۱۳,۰۰۱,۱۴۱ نفر یا $\frac{68}{6}$ درصد در روستاهای ساکن بودند. در حالی که بر اساس سرشماری ۱۳۸۵، از جمعیت ۷۰,۴۷۲,۸۴۶ نفری، تعداد ۴۸,۲۵۹,۹۶۴ نفر یا ۶۸ درصد در مناطق شهری سکونت داشته‌اند. بر این اساس، از سال ۱۳۵۵ تا ۱۳۸۵ نسبت جمعیت شهری از $\frac{31}{4}$ درصد به $\frac{68}{6}$ درصد رسیده است. به بیانی دیگر، نسبت‌های جمعیت روستایی و شهری عکس شده است. مهم‌ترین دلیل افزایش جمعیت شهری، مهاجرت مردم از روستا به شهر بوده است.

همچنین، بر اساس سرشماری ۱۳۸۵، ایران دارای ۱۰۱۲ نقطه شهری و ۹۱,۳۱۰ نقطه روستایی (آبادی) بوده که ۶۳,۹۰۴ روستای آن جمعیت داشته است. علاوه بر این، در سال ۱۳۸۵، ایران به ۳۰ استان، ۳۳۶ شهرستان و ۸۸۹ بخش تقسیم شده است.

استانداردهای جمعیتی کتابخانه‌های عمومی

خدمات کتابخانه‌های عمومی بر اساس "دسترسی برابر به مواد کتابخانه برای همه"، صرف

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

نظر از سن، نژاد، دین، ملیت، زبان و موقعیت اجتماعی فراهم و عرضه می‌شود (اگلی، ۱۳۸۶).^۱ ایفلا^۲ در سال ۱۹۷۷، معیارهایی را با نام استانداردهای کتابخانه‌های عمومی ارائه کرد، ولی از سال ۱۹۸۶ به بعد به جای واژه استاندارد از واژه رهنمود^۳ استفاده کرده است و آن به این معنی است که نمی‌توان استاندارد واحدی را برای کتابخانه‌های عمومی در همهٔ جوامع تعیین کرد و استانداردهای کتابخانه‌های عمومی باید بر اساس وضعیت اقتصادی، اجتماعی هر کشور تعریف شوند. همچنین، استانداردها معیارهای ثابتی نیستند و لازم است با توسعهٔ وضعیت اقتصادی، اجتماعی هر جامعه تغییر کنند. بر این اساس، بعضی کشورها حتی برای هر ایالت یا استان نیز استانداردهایی مجزا تدوین کرده‌اند. برای مثال، استانداردهای کتابخانه‌های عمومی کوئینزلند^۴ برای یکی از ایالت‌های استرالیا تعریف شده است. معیار پایه برای تدوین استانداردهای کتابخانه‌های عمومی تعداد جمعیت است. مقدار فضاهای، منابع اطلاعاتی و امکانات کتابخانه‌ای باید به اندازهٔ نیاز جمعیتی باشد که از آن بهره می‌برند. در این بین، معیارهای فضا و منابع اطلاعاتی اهمیت بالاتری دارند.

(الف) استانداردهای فضای کتابخانه‌ای

ایفلا معیارهای فضای کتابخانه‌های عمومی را به ازای تعداد جمعیت حوزهٔ کتابخانه اعلام کرده است. این معیارها بر حسب مقدار فضای کتابخانه‌ای لازم، به ازای هر ۱۰۰۰ نفر تعیین شده است. بر این اساس، هر چه شهرها جمعیت بیشتری داشته باشند نسبت فضای اختصاص یافته به هر هزار نفر کاهش می‌باید. در جدول ذیل، استانداردهای فضای کتابخانه‌های عمومی ایفلا با ذکر دامنهٔ جمعیتی آن آمده است.

جدول ۲. استانداردهای فضای کتابخانه‌های عمومی ایفلا

ردیف	جمعیت	مترا مربع برای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت
۱	۱۰۰۰-۲۰۰۰	۴۲
۲	۲۰۰۰-۳۵۰۰	۳۹
۳	۳۵۰۰-۶۵۰۰	۳۵
۴	۶۵۰۰-۱۰۰۰۰	۳۱
۵	برای بیش از ۱۰۰۰۰	۲۸

(منبع: عازم، ۱۳۸۶)

1. Philip Gill
3. Guideline

2. IFLA: International Federation of Library Associations and Institutions
4. Queensland

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی ایران در سال ۱۳۸۳، با بررسی استانداردها و وضع موجود کتابخانه‌ها عمومی، "معیارهای برنامه ریزی و طراحی کتابخانه‌های عمومی" را برای حوزه‌های جمعیتی تا ۵۰۰/۰۰۰ نفر تهیه و تدوین نموده است. در این مجموعه، فضای بخش‌های مختلف کتابخانه‌های عمومی در اندازه‌های استاندارد (به متر مربع) آمده است. در جدول ذیل، این معیارها در دامنه‌های مختلف جمعیتی نشان داده شده است.

جدول ۳. مساحت کل و سرانه‌های کتابخانه‌های عمومی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

ردیف	جمعیت دریافت‌کننده خدمات	مساحت کل کتابخانه
۱	۳۰۰۰-۱۰۰۰	۲۵۷-۵۹۸
۲	۱۰۰۰-۲۰۰۰	۷۲۹-۱۲۰۴
۳	۲۰۰۰-۴۰۰۰	۱۲۰۱-۲۰۰۸
۴	۴۰۰۰-۱۰۰۰۰	۱۸۹۱-۴۱۱۶
۵	۱۰۰۰۰-۲۰۰۰۰	۳۵۹۳-۶۶۱۹
۶	۲۰۰۰۰-۵۰۰۰۰	۶۲۳۵-۱۳۷۵۰

(منبع: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، ۱۳۸۳)

نهاد کتابخانه کتابخانه‌های عمومی کشور نیز معیارهای "کتابخانه‌ی عمومی استاندارد" را با زیربنای ۲۲۰۰ متر مربع برای جمعیت ۲۵۰۰۰ نفر تدوین کرده است. در این طرح، همه‌ی نیازهای حال و آینده جمعیت مانند: مخزن کتاب، سالن مطالعه، بخش نشریات، کودکان و غیره برای جمعیت حد اکثر ۲۵/۰۰۰ نفر در نظر گرفته شده است (نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور، ۱۳۸۷).

ب) استانداردهای منابع اطلاعاتی

تعداد تخمینی افراد جامعه که باید تحت خدمات قرار گیرند، اندازه و بزرگی کتابخانه را مشخص می‌کند و تعداد استفاده کنندگان فعلی و پیش‌بینی شده می‌تواند به عنوان پایه‌ای برای توسعه و بهبود استاندارد^۱های مجموعه مورد استفاده قرار گیرد ([گیل]، ۱۳۸۶).

بر اساس معیارهای ایفلا، به عنوان یک راهنمای کلی و عمومی، مجموعه کتاب‌های هر کتابخانه‌ای باید بین ۱/۵ الی ۲/۵ جلد کتاب برای هر نفر باشد. حداقل موجودی برای

1. Standard

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

کوچک‌ترین نقطه‌ی خدمات رسانی نباید کم‌تر از ۲۵۰۰ جلد کتاب باشد ([گیل، ۱۳۸۶]). این معیارها برای کشورهای در حال توسعه حداقل ۱/۵ جلد به ازای هر نفر و برای کشورهای توسعه‌یافته ۲/۵ جلد پیشنهاد شده است. در مورد کتابخانه‌ی عمومی، استاندارد نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور، سرانه‌ی کتاب به ازای هر نفر را ۲/۵ جلد در نظر گرفته است.

دسترسی به کتابخانه‌های عمومی

دسترسی فیزیکی یکی از کلیدهای اصلی در ارائه‌ی موقیت‌آمیز خدمات کتابخانه‌ی عمومی است. خدمات با کیفیت عالی برای کسانی که دسترسی به آن خدمات را ندارند بی‌ارزش خواهد بود. دسترسی به خدمات باید به گونه‌ای سازماندهی شود که راحتی و سهولت برای استفاده کنندگان بالفعل و بالقوه را به حداکثر برساند ([گیل، ۱۳۸۶]).

هر حوزه‌ی جمعیتی که مرکز تجمع و زندگی عده‌ای از مردم است باید کتابخانه‌ی عمومی داشته باشد. حوزه‌ی جمعیتی به محدوده‌ای گفته می‌شود که کتابخانه می‌تواند به جمعیت ساکن در آن، خدمات قابل قبول ارائه نماید (نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور، ۱۳۸۳). همچنین، شاعع دسترسی به کتابخانه، مسافت بین کتابخانه و نزدیک‌ترین محلی است که فرد به راحتی بتواند به کتابخانه مراجعه کرده و از آن استفاده نماید، که حداکثر ۳ الی ۴ کیلومتر در نظر گرفته می‌شود. بنابراین، حوزه‌ی دسترسی کتابخانه عبارت است از محدوده‌ای با حداکثر شاعع دسترسی مناسب که تحت پوشش خدمات کتابخانه است (نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور، ۱۳۸۳). از طرفی، وسعت فضای هر کتابخانه تابع جمعیتی است که در حوزه‌ی دسترسی به کتابخانه سکونت دارند. بالطبع، هر چه جمعیت حوزه‌ی دسترسی بیشتر باشد باید وسعت زیربنای کتابخانه نیز بیشتر باشد.

(الف) دسترسی جمعیت شهری

شهرها کانون انتقال دانش، فناوری و فرهنگ تلقی می‌شوند و بسیاری از تحولات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی یک جامعه با محوریت شهر و مراکز بزرگ جمعیتی به وجود می‌آید. داده‌ها و آمارهای موجود کشور نشان‌گر افزایش میزان شهرنشینی^۱ در طی دهه‌های

1. Access

2. Urbanization

گذشته است. افزایش جمعیت شهرنشین در ایران در سه شیوه‌ی ممکن یعنی رشد طبیعی، میزان مهاجرت روستا-شهری و ارتقای مناطق روستایی به شهر و یا الحاق مناطق حاشیه شهرها به شهر قابل توجیه است (ایران محبو، ۱۳۸۳). جمعیت ساکن در شهرها دارای اندازه، تراکم و نوع سکونت یکسان نیست و این شاخص‌ها از شهری به شهر دیگر فرق می‌کند.

در سرشماری ۱۳۸۵، شهر نقطه‌ی جغرافیایی است که شهرداری دارد. در جدول ذیل، شهرها بر حسب داده‌های سرشماری ۱۳۸۵، در هشت گروه دسته‌بندی شده‌اند.

جدول ۴. توزیع شهرهای ایران بر حسب جمعیت

ردیف	گروه‌بندی شهرها بر حسب جمعیت	تعداد شهر	درصد
۱	شهرهای بالای یک میلیون نفر	۶	%۰/۵۹
۲	شهرهای بین ۵۰۰ تا یک میلیون نفر	۶	%۰/۵۹
۳	شهرهای بین ۲۵۰ تا ۵۰۰ هزار نفر	۱۳	%۱/۲۸
۴	شهرهای بین ۱۰۰ تا ۲۵۰ هزار نفر	۵۱	%۵/۰۴
۵	شهرهای بین ۵۰ تا ۱۰۰ هزار نفر	۷۰	%۶/۹۲
۶	شهرهای بین ۲۵ تا ۵۰ هزار نفر	۱۰۱	%۹/۹۸
۷	شهرهای بین ۱۰ تا ۲۵ هزار نفر	۲۰۶	%۲۰/۳۶
۸	شهرهای کمتر از ۱۰ هزار نفر	۵۵۹	%۵۵/۲۴
جمع کل		۱۰۱۲	%۱۰۰

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

بر اساس سرشماری ۱۳۳۵، فقط شهر تهران با ۹۳۴، ۵۶۰، ۱ نفر بیش از یک میلیون نفر جمعیت داشت. ولی در سرشماری ۱۳۸۵، علاوه بر تهران با ۷، ۷۰۵، ۰۳۶ نفر جمعیت، پنج شهر مشهد، اصفهان، تبریز، کرج، شیراز نیز بیش از یک میلیون نفر جمعیت داشته‌اند. با افزایش جمعیت در چند سال آینده، شهرهای اهواز و قم نیز بیش از یک میلیون نفر جمعیت خواهند داشت. همچنین، بر اساس این سرشماری ۶ شهر نیز بین ۵۰۰ تا یک میلیون نفر جمعیت داشته‌اند. به گواه آمار، اکثر شهرهای ایران شهرهای کوچکی هستند که حداقل یک کتابخانه‌ی عمومی تمامی نیازهای آنها را پوشش می‌دهد. جدول ۴ نشان می‌دهد که بیش از ۷۵ درصد شهرهای کشور کمتر از ۲۵۰۰ نفر جمعیت دارند. و آن به این معنی است که یک کتابخانه با

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

زیربنای مناسب نیازهای آنها را پوشش می‌دهد. با رشد جمعیت این شهرها و گسترش آنها، سکونت‌گاه‌های جدید نیازمند فضای کتابخانه‌ای جدید خواهند بود. بنابراین لازم است فضای کتابخانه‌ای در این شهرها به اندازه‌ای طراحی شود که نیازهای جمعیت اضافه شده تا حداقل ۲۰ سال آینده را پاسخ دهد و یا حداقل امکان توسعه در آینده را داشته باشد.

پوشش خدمات کتابخانه‌های عمومی در شهرهای بزرگ و کلان‌شهرها بر حسب شعاع دسترسی به کتابخانه تعریف می‌شود. مطابق استانداردهای ایفا، معمولاً در نواحی شهری لازم است که کتابخانه‌های اقماری در ۱/۵ کیلومتری و کتابخانه‌های نسبتاً بزرگ در ۳ یا ۴ کیلومتری بیشتر ساکنین برپا شود (پرتو، ۱۳۸۶). از طرفی، وسعت زیربنای کتابخانه در این شهرها تابع میزان جمعیتی است که در حوزه‌ی دسترسی به کتابخانه سکونت دارند. یعنی هر چه تراکم جمعیت (تعداد جمعیت در هکتار) در حوزه‌ی دسترسی کتابخانه بیشتر شود به فضای کتابخانه‌ای بیشتری نیاز خواهد بود.

هر شهری بر حسب ویژگی‌های جمعیتی و نیز نوع ساختار شهری، وضعیت منحصر به فردی دارد که با دیگری فرق می‌کند. در ایجاد پوشش کتابخانه‌ای در شهرها باید به مسائل ذیل توجه شود:

۱. در بعضی از شهرهای کوچک که از نظر ساختار و ریخت شهری در امتداد رودخانه، جاده، ساحل و دره کشیده شده یا در دامنه‌ی کوه و دو طرف رودخانه ساخته شده‌اند، وجود تنها یک کتابخانه امکان دسترسی را برای همه‌ی جمعیت آنها فراهم نمی‌کند. به این خاطر لازم است دو یا سه کتابخانه کوچک‌تر در موقعیت‌های مناسب ایجاد شود تا امکان دسترسی را برای همه جمعیت آنها فراهم سازد.

۲. تراکم جمعیت (نسبت جمعیت در هکتار) در همه‌ی مناطق مختلف شهرهای بزرگ و کلان‌شهرها یکسان نیست. برای مثال، بر اساس برآورد طرح جامع تهران مصوب سال ۱۳۷۱، حدود ۱۱ درصد جمعیت شهر تهران در ۵۱ درصد از وسعت تهران و در مقابل ۲۴ درصد جمعیت در ۵ درصد از وسعت آن زندگی می‌کنند (نوروزی، ۱۳۸۴). بنابراین، اندازه‌ی فضای کتابخانه‌ای عمومی در هر یک از مناطق شهرهای بزرگ باید به نسبت تعداد جمعیت ساکن در شعاع دسترسی کتابخانه تعیین شود.

۳. ترافیک، بزرگراه‌های متعدد، مسیرهای یک طرفه، آلودگی هوا، کمبود زمین مناسب، الگوهای خاص رفت و آمد شهری در مناطق تجاری و خدماتی از جمله مسائل شهرهای بزرگ و بخصوص کلان شهرهای است که در گزینش محل و جای کتابخانه مؤثر است. اگر یک کتابخانه عمومی، کاملاً در نزدیکی بازار، محل خدمات، ایستگاه اتوبوس، و یا محل پارکینگ قرار داشته باشد، خواهد توانست تعداد افراد بیشتری را به کتابخانه جلب کند (پارکر، ۱۳۸۲). بنابراین در ایجاد کتابخانه عمومی در شهرهای بزرگ باید به مسائل ویژه‌ی آنها در هر منطقه شهری توجه شود.

۴. رشد سریع جمعیت کشور، توسعه‌ی شهرنشینی و عدم امکان گسترش شهرها، سبب شده تا استقرار جمعیت در سرزمین‌های جدید به عنوان استراتژی و راه حل مطلوب به منظور تعديل رشد جمعیت مادرشهر و اسکان سریز جمعیتی شهرهای بزرگ مورد توجه قرار گیرد (صفابخش، ۱۳۷۲). هر چند شهرک‌های جدید، محله‌ای از شهرهای بزرگ هستند ولی در فاصله چند کیلومتری شهرهای بزرگ قرار گرفته‌اند و نیاز به فضا و امکانات کتابخانه‌ای مجزا دارند که لازم است به نسبت جمعیت آنها در نظر گرفته شود.

(ب) دسترسی جمعیت روستایی

جمعیت، نوع معيشت، وجود شهرباری، و ساخت اجتماعی و اقتصادی از شاخص‌هایی هستند که می‌توان آنها را مبنای تعاریفی برای ده [روستا] محسوب کرد (وثوقی، ۱۳۶۹). بر اساس سرشماری ۱۳۸۵، تعداد ۰۵۴، ۰۲۳، ۲۲ نفر یا حدود ۳۲ درصد از جمعیت در روستاهای سکونت دارند. بر همین اساس، تعداد روستاهای دارای سکنه ۹۰۴، ۶۳ روستا بوده که از این تعداد، ۱۶۹ روستا بالای سه خانوار جمعیت داشته‌اند (جدول ۵).

نقش و جایگاه روستاهای در فرآیند توسعه‌ی ملی اهمیت بالایی دارد. کتابخانه‌های روستایی، دسترسی روستاییان را به منابع و خدمات کتابخانه‌ای فراهم می‌کنند. وجود بیش از ۵۴ هزار روستای دارای سکنه، نیازمند برنامه‌ریزی درستی است تا پوشش خدمات کتابخانه‌ای لازم برای آنان فراهم گردد.

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

جدول ۵. توزیع روستاهای بالای سه خانوار بر حسب جمعیت

ردیف	دسته بندی روستا	تعداد روستا	درصد
۱	بالاتر از ۶۰۰۰	۱۲۱	%/۲۲
۲	۵۰۰۱-۶۰۰۰	۸۵	%/۱۶
۳	۴۰۰۱-۵۰۰۰	۱۵۱	%/۲۸
۴	۳۰۰۱-۴۰۰۰	۳۲۱	%/۵۹
۵	۲۰۰۱-۳۰۰۰	۹۲۲	%/۷۰
۶	۱۰۰۱-۲۰۰۰	۳۲۸۷	%/۰۷
۷	۵۰۰-۱۰۰۰	۶۷۱۲	%/۱۲/۳۹
	کمتر از ۵۰۰ نفر	۴۲۵۷۰	%/۷۸/۵۹
	جمع کل	۵۴۱۶۹	%/۱۰۰

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

مهم‌ترین معیار ایجاد کتابخانه‌ی عمومی در روستاهای، تعداد جمعیت است. در جوامعی که توسعه‌ی بالاتری دارند و امکانات لازم برای گسترش کتابخانه‌ها وجود دارد، سقف جمعیت کم‌تری به عنوان معیار ایجاد کتابخانه در روستا تعیین می‌شود و در جوامعی که توسعه پایین‌تری دارند تعداد جمعیت بیش‌تری به عنوان معیار تعیین می‌شود. برای مثال، امکان دارد در یک کشور توسعه یافته برای روستاهای کم‌تر از ۳۰۰ نفر، کتابخانه‌ی عمومی ایجاد شود؛ ولی در یک کشور در حال توسعه یا کم‌تر توسعه یافته به خاطر محدودیت منابع و امکانات، برای روستاهای کم‌تر از ۱۰۰۰ یا حتی ۲۰۰۰ نفر نیز نتوان کتابخانه‌ی عمومی ایجاد کرد.

در روستاهایی که جمعیت بسیار کمی دارند و قابلیت ایجاد کتابخانه مستقل را ندارند، به سه شکل می‌توان برای آنها پوشش خدمات کتابخانه‌ای ایجاد کرد:

۱. در روستاهای کم جمعیتی که در فاصله‌ی نزدیک بهم قرار دارند، می‌توان یکی از روستاهای که مرکزیت بیش‌تر، راه ارتباطی بهتر و جمعیت بیش‌تر دارد را به عنوان محل کتابخانه تعیین کرد، تا جمعیت سایر روستاهای نزدیک نیز به راحتی از خدمات آن بهره‌مند شوند. در بعضی نقاط، مرکز دهستان، روستای بزرگ‌تری است که می‌توان آن را به عنوان محل کتابخانه تعیین کرد. جمعیت روستاهایی که در حاشیه‌ی شهرها قرار گرفته‌اند، می‌توانند از خدمات کتابخانه‌های شهری بهره‌ببرند.

۲. در روستاهایی که فاصله‌ی آنها با یکدیگر زیاد است، به گونه‌ای که امکان استفاده‌ی چند روستا از یک کتابخانه وجود ندارد؛ بهترین راه حل، راهاندازی کتابخانه‌های سیار است. راهاندازی واحدهای سیار کتابخانه‌ای می‌تواند بیشترین خدمات را ارائه داده و با توجه به پراکندگی جمعیت روستایی خواندنی‌های مورد نیاز را دسترس‌پذیر سازند (میرحسینی، ۱۳۷۴).

۳. خدمات کتابخانه‌های عمومی برای عشاير غیرساکن که سالانه به سوی مناطق یلاقی و قشلاقی در حرکت هستند باید با کتابخانه‌های سیار انجام شود.

به طور کلی، نحوه‌ی خدمات دهی کتابخانه‌های روستایی بستگی به چگونگی توزیع جمعیت آنها دارد. بالطبع، در مناطق بیابانی که تراکم جمعیت کمتر است، فاصله‌ی روستاهای هم بیشتر بوده و به کتابخانه‌های سیار نیاز است. ولی در مناطق جلگه‌ای و دشت که تراکم جمعیت بالاتر بوده و فاصله‌ی روستاهای از هم کمتر است، می‌توان یکی از روستاهای که موقعیت و مرکزیت بهتری دارد را به عنوان محل کتابخانه در نظر گرفت.

نیازهای اطلاعاتی کتابخانه‌های عمومی

نوع نیازهای هر کتابخانه‌ی عمومی برخاسته از ویژگی‌های عمدۀ جامعه‌ی تحت پوشش آن است. منظور از جامعه‌ی کتابخانه، گروه یا گروههایی از مردم است که کتابخانه برای رفع نیازهای اطلاعاتی آنان به وجود آمده است. برای شناخت جامعه‌ی کتابخانه باید خصوصیات مراجعه کنندگان و توانایی‌های آنان به طور کلی، و نیازهای آنان را به انواع کتاب‌ها و مواد کتابخانه‌ای شناخت. شناخت جامعه‌ی کتابخانه‌های عمومی مشکل‌تر از شناخت جامعه‌ی انواع دیگر کتابخانه‌های است. زیرا جامعه‌ی این کتابخانه‌ها همه‌ی مردم را شامل می‌شود، یعنی همه‌ی کسانی که به کتابخانه مراجعه می‌کنند و همه‌ی کسانی که ممکن است به کتابخانه مراجعه کنند (سینایی، ۱۳۸۲). ساختار، ترکیب و کیفیت جمعیت جامعه، نوع نیاز به منابع و خدمات کتابخانه‌های عمومی را تعیین می‌کند. توسعه‌ی مجموعه‌ی کتابخانه نه تنها از امکانات مالی متأثر است بلکه عوامل دیگری مانند زبان اصلی جامعه کتابخانه و نیز منابع و نیازهای اطلاعاتی اجتماع محلی نیز بر آن تأثیر می‌گذارند. استاندارهای کتابخانه‌ای اغلب تابع آمارهای جمعیتی هستند (گیل، ۲۰۰۰). در ذیل تعدادی از مؤلفه‌های جمعیتی که تعیین کننده نوع نیاز کتابخانه‌ها است آمده است.

الف) نیازها بر حسب ساختار سنی

همهی گروههای سنی باید بتوانند مواد و منابعی را که به نیازهای آنها ارتباط پیدا می‌کند در کتابخانه‌های عمومی پیدا کنند ([گیل]، ۱۳۸۶). بنابراین، لازم است شناخت کاملی از ساختار سنی جمعیت بدست آید تا بر اساس آن منابع مورد نیازشان فراهم آوری گردد.

جدول ۶ توزیع جمعیت در سه گروه عمده‌ی سنی به تفکیک شهر و روستا را نشان می‌دهد. بر اساس این جدول، ۲۵/۰۸ درصد از جمعیت کل کشور در گروه سنی ۰-۱۴ ساله، ۶۹/۷۳ درصد در گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله و ۵/۱۹ درصد جمعیت در گروه سنی ۶۵ ساله و بالاتر هستند. همچنین، این جدول نشان می‌دهد که جمعیت روستایی جوان‌تر از جمعیت شهری است.

جدول ۶ توزیع نسبی جمعیت بر حسب گروههای عمده‌ی سنی در سرشماری ۱۳۸۵

۰ تا ۱۴ ساله	۱۵ تا ۶۴ ساله	۶۵ ساله و بیشتر	
۲۵/۰۸	۶۹/۷۳	۵/۱۹	کل کشور
۲۲/۷۰	۷۱/۵۲	۴/۷۷	جمعیت شهری
۲۸/۰۴	۶۵/۸۵	۶/۱۱	جمعیت روستایی

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

نسبت جمعیت در گروههای عمده‌ی سنی در استان‌های مختلف نیز فرق دارد. برای مثال، در استان تهران ۲۱/۴۲ درصد جمعیت در گروه سنی ۰-۱۴ ساله، ۷۳/۶۳ درصد در گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله و ۴/۹۴ درصد در گروه سنی ۶۵ ساله و بالاتر هستند؛ در صورتی که این نسبت‌ها در استان سیستان و بلوچستان به ترتیب ۳۸/۸۵، ۵۸/۲۰ و ۲/۹۵ درصد است. به بیانی دیگر، نسبت جمعیت ۰-۱۴ ساله کودکان در استان سیستان و بلوچستان بیشتر از استان تهران می‌باشد. و باید نسبت بیشتری از منابع کتابخانه‌های آن به کودکان اختصاص یابد.

بررسی‌ها نشان می‌دهد که جمعیت کشور ما مرحله‌ی اول انتقال سنی، یعنی مرحله‌ی کودکان و نوجوانان را پشت سر گذاشته است و هم‌اکنون مرحله‌ی دوم انتقال سنی یعنی مرحله‌ی جوانان را تجربه می‌کند. دومین مرحله‌ی انتقال سنی (مرحله‌ی جوانی) از اوخر دهه‌ی ۷۰ شروع شده و تا اوخر دهه‌ی ۸۰ ادامه خواهد داشت (میرزاوی و مشقق، ۱۳۸۷). رشد بالای جمعیت در اوخر دهه‌ی شصت و دهه‌ی هفتاد باعث افزایش جمعیت در گروه سنی ۲۰-۲۹

ساله در دهه‌ی نود شده است. ویژگی عمدۀ این گروه سنی، فعال بودن و آماده بودن برای وارد شدن به بازار کار است.

بسیاری از کشورهای در حال توسعه، ساختاری شبیه به ساختار جمعیت ایران دارند. در رابطه با تأثیر ساختار سنی جوان کشورهای در حال توسعه اعتقاد بر این است که وجود جمعیت جوان و کمبود امکانات آموزشی باعث می‌گردد تا نوآوری در این جوامع کمتر صورت گیرد. نوآوری در جوامعی رخ می‌دهد که جمعیت در سنین میانه با امکانات علمی بالا بتوانند به مسائل علمی فکر کرده و سپس به راه حل‌هایی برسند (لهسائی زاده، ۱۳۷۹). در هر صورت، جمعیت جوان یک فرصت است به شرطی که به آنها آموزش داده شده و برای توسعه و پیشرفت به کار گرفته شوند.

نیاز هر سنی به اقتضای آن سن تغییر می‌کند. چنان‌که نوجوانان پسر به داستان‌های ماجراجویانه، موضوع‌های جنگی، کشف در سرزمین‌های ناشناخته، و شگفتی‌های کیهانی علاقه‌ی فراوانی نشان می‌دهند که در گروه‌های سنی پایین دیده نمی‌شود. همچنین نوجوانان بیش از گروه‌های سنی پایین‌تر به کتاب‌های دانستنی‌های علمی علاقه دارند (پولادی، ۱۳۸۷). برای پاسخ‌گویی مناسب به نیازهای جمعیت کودکان و نوجوانان، آنها را در چهار گروه سنی آلف، ب، ج و ۵ به شرح جدول ۷ دسته‌بندی می‌کنند:

جدول ۷. گروه‌های سنی کودکان در حوزه‌ی کتاب

ردیف	نام گروه	شرح
۱	گروه سنی آلف	سالهای پیش از دبستان (۲ تا ۶) سالگی
۲	گروه سنی ب	سالهای نخستین دبستان (۷ تا ۱۰) سالگی
۳	گروه سنی ج	سالهای پایانی دبستان (۱۰ تا ۱۳) سالگی
۴	گروه سنی د	سالهای نوجوانی (۱۴ تا ۱۶) سالگی

(منبع: پولادی، ۱۳۸۷)

به طور کلی، نیازهای اقسام جامعه در سه حوزه‌ی قرار می‌گیرد:

(الف) کودکان: کودکان باید از سنین کودکی تشویق به استفاده از کتابخانه شوند، چون این کار باعث می‌شود که آنها به احتمال زیاد در سال‌های بعد، به صورت افراد استفاده کننده از

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

کتابخانه باقی بمانند. کتابخانه‌های عمومی مسئولیت ویژه‌ای در حمایت از فرآیند آموزش خواندن و شناساندن ارزش کتاب‌ها و سایر رسانه‌ها برای کودکان را برعهده دارند. کتابخانه‌های عمومی با تهیه و ارائه‌ی انواع گوناگونی از منابع و انجام فعالیت‌های مختلف، فرصت خوبی در اختیار کودکان قرار می‌دهند تا لذت مطالعه و هیجان کشف دانش‌ها و آثار تخلی را تجربه کنند ([گیل، ۱۳۸۶]). بنابراین در کتابخانه‌ای که گروه‌های سنی ۵-۹ و ۱۰-۱۴ ساله، نسبت بالاتری دارند باید به نسبت آنها منابع مورد نیازشان نیز فراهم آوری شود.

(ب) نوجوانان و جوانان: سن نوجوانی، سن جست‌وجوهای جدید برای یافتن راه زندگی و توجه به مطالب متنوع علمی و دینی و فرهنگی و هنری است. استفاده از آثار گوناگون، بخصوص آثار مکتوب، می‌تواند وسیله‌ی خوبی برای این جست‌جو باشد (لفظ آبادی، ۱۳۸۵). بخش جوانان و نوجوانان کتابخانه‌های عمومی باید مطالبی در همه‌ی موضوعات و مطالبی برای ایجاد شخصیت، آموزش، روش زندگی، وسائل سرگرمی، ورزش، روابط با دیگران، داستان‌های قومی، موزیک، تزکیه نفس، هنرهای دستی و غیره فراهم نمایند (اشرفی ریزی، ۱۳۸۳). البته همه‌ی کتاب‌هایی که در اختیار نوجوانان قرار می‌گیرد باید از نظر کیفیت محتوا، تدوین، زبان و نگارش، تصویرها و چاپ متناسب با سطح فکر و عواطف و آرزوها و خواسته‌های نوجوانان باشد و آنان را به سطح بالاتری از رشد برساند (لفظ آبادی، ۱۳۸۵).

جمعیت‌های نوجوان ۱۵-۱۹ ساله نیازمند منابعی هستند که سطح مهارت‌ها و شایستگی آنان را تقویت نماید و باعث تقویت منابع درسی و افزایش آگاهی‌های عمومی و اجتماعی آنان شود. در حالی که جمعیت جوان در گروه‌های سنی ۲۰-۲۴ و ۲۵-۲۹ ساله نیازمند منابعی هستند که نیازهای وارد شدن به بازار کار و شروع زندگی را برای آنان تأمین کند.

(ب) بزرگسالان: بزرگسالان دارای خواسته‌ها و نیازهای اطلاعاتی و متفاوتی هستند که به شرایط و موقعیت‌های گوناگون آنها در ارتباط با تحصیلات، شغل، استخدام و زندگی فردی آنها مربوط می‌شود ([گیل، ۱۳۸۶]). بزرگسالان بر حسب تحصیلات، نوع کار، موقعیت اجتماعی و مانند آن نیازهای متفاوتی احساس می‌کنند، از این‌رو نمی‌توان یکجا نیازهای گروهی بزرگسالان را بر شمرد، بلکه باید نیازهای گروه‌های مختلف بزرگسالان را جداگانه مورد توجه قرار داد (سینایی، ۱۳۸۲).

ب) نیازهای بر حسب جنس

ویژگی‌های جسمانی معینی که مرد و زن را از هم مشخص و متمایز می‌کند جنس نام دارد (تقوی، ۱۳۶۹). "جنس به معنای تفاوت‌های زیست‌شناختی بین مذکور و مؤنث است، در حالی که جنسیت به تفاوت‌های روانی، اجتماعی و فرهنگی مردان و زنان مربوط می‌شود. تصور می‌شود که اجتماعی شدن جنسیتی، بی‌درنگ پس از تولد نوزاد آغاز می‌شود. کودکان هنجارها و توقعاتی را می‌آموزنند و درونی می‌سازند که با جنس زیست‌شناختی آنها مطابق و مناسب پنداشته می‌شود. بدین ترتیب، آنها نقش‌های وابسته به جنس و هویت‌های مذکور و مؤنث (مردانگی و زنانگی) متصل به آن را اخذ می‌کنند (گیدنز، ۱۳۸۶). بر اساس سرشماری ۱۳۸۵، ۵۰/۹ درصد جمعیت، مرد و ۴۹/۱ درصد زن بوده‌اند (جدول ۸).

نسبت جمعیت مردان و زنان در همه‌ی جمعیت‌ها تقریباً برابر است. ولی در بخش‌هایی از جامعه به‌ویژه مناطق روستایی به خاطر مهاجرت مردان جوان در جست‌وجوی کار و تحصیل به شهرها، این برابری از بین رفته است و نسبت جمعیت مردان در بعضی شهرها بیش از زنان شده است.

جدول ۸. توزیع تعداد و درصد جمعیت کشور بر حسب جنس در سال ۱۳۸۵

جمعیت مردان		جمعیت زنان	
تعداد	درصد	تعداد	درصد
۳۵,۸۶۶,۳۶۲	۵۰/۹	۳۴,۶۲۹,۴۲۰	۴۹/۱

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

به طور کلی، خاستگاه نیاز زنان و مردان بر حسب وظایف و نقشی که در جامعه بر عهده می‌گیرند با هم فرق دارد، و هر چه بر سن آنان افزوده می‌شود این تفاوت‌ها آشکارتر می‌شود. در دوره‌های سنی پیشین میان گرایش‌های پسران و دختران در مطالعه، تفاوت بسیاری وجود ندارد. اما چنان که برخی از پژوهش‌گران می‌گویند، در سن نوجوانی جنسیت در الگوی علاقه‌ی خواننده بیشترین نقش را دارد. گرچه کتاب‌های فراوانی هست که پسران و دختران نوجوان ممکن است دوست داشته باشند، اما کتاب‌های بسیاری نیز هست که دختران جوان آن را می‌پسندند و پسران نوجوان نمی‌پسندند و بر عکس (پولادی، ۱۳۸۶):

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

در نگاه کلی، دختران نوجوان به کتاب‌های رمانیک و خانوادگی بیش از پسرها علاقه نشان می‌دهند، در حالی که پسران نوجوان به کتاب‌های ماجراجویانه با رویدادهای شگفت‌انگیز گرایش بیش تری دارند. در ظاهر دختران زودتر از پسران خود را برای زندگی زناشویی و خانواده آماده می‌کنند.

ج) نیازها بر حسب وضعیت سواد

جمعیت بالقوه استفاده کننده از کتابخانه‌های عمومی، جمعیت باسواند است و هر چه میزان و درجه‌ی باسواندی در جامعه‌ای بالاتر باشد، قابلیت استفاده از کتابخانه‌های عمومی بیش تر خواهد بود.

پایه‌ی اساسی و تحول خودجوش و درونی کشورها چیزی جز دانش و بینش و آگاهی جمعیت انسانی و تعمیم و گسترش آن در لایه‌های درونی جمعیت به صورت افقی و عمودی نیست. از این جاست که نه تمام، بلکه حرف اول را در راستای تحول و توسعه‌ی جوامع، کارآبی جمعیت انسانی می‌زند. بنابراین در این راستا می‌توان گفت وضع سواد و دانش جمعیت انسانی نه تنها تعیین کننده‌ی درجه‌ی کارآبی آن است؛ بلکه هر گونه تغییر و تحول وضعیت سواد و آموزش، اثرات خود را روی ابعاد مختلف جمعیتی بر جای خواهد گذاشت (جوان، ۱۳۸۰).

آمار نشان می‌دهد که میزان باسواندی جمعیت کشور از ۴۷/۵ درصد در سال ۱۳۵۵ به ۸۴/۶۱ درصد در سال ۱۳۸۵ افزایش داشته است. این میزان در نقاط شهری ۸۸/۹۳ و در نقاط روستایی ۷۵/۹ درصد بوده است. نسبت‌های باسواندی در سطح استان‌ها به یک اندازه نیست، چنان‌که بالاترین میزان باسواندی ۹۱/۲۷ درصد در استان تهران و کمترین آن ۶۸/۰۱ درصد در سیستان و بلوچستان بوده است. ایجاد فرصت‌های برابر آموزشی و تلاش‌های نهضت سوادآموزی در سال‌های بعد از انقلاب، میزان باسواندی جمعیت روستایی را از ۱۷/۳ درصد در سال ۱۳۵۵ به ۷۵/۹ درصد در سال ۱۳۸۵ افزایش داده است (جدول ۹).

جدول ۹. توزیع تعداد و درصد جمعیت باسواند ۶ ساله و بالاتر در سال ۱۳۸۵

جمعیت باسواند روستایی		جمعیت باسواند شهری		کل جمعیت باسواند	
تعداد	(هزار نفر)	درصد	تعداد(هزار نفر)	درصد	تعداد(هزار نفر)
۷۵/۹	۱۹۹۴۹	۸۸/۹۳	۴۳۹۵۰	۸۴/۶۱	۶۳۸۹۹

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

براساس آمار، در سال تحصیلی ۸۷-۸۸، تعداد ۱۴،۲۷۰،۰۰۰ دانشآموز و ۳،۷۰۰،۰۰۰ دانشجو در مدارس و دانشگاه‌ها اشتغال به تحصیل داشته‌اند. که این تعداد، در مجموع، یک‌چهارم جمعیت کل کشور هستند. کتابخانه‌های عمومی وظیفه دارند تا در فرآیند آموزش به مدارس کمک نموده و نیازهای اطلاعاتی دانشآموزان را فراهم نمایند. بالا رفتن تحصیلات، قابلیت استفاده از منابع و خدمات کتابخانه‌ها افزایش یافته و نوع نیازها تغییر می‌کند. گسترش دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی، سطح تحصیلات و عمق سواد را در جامعه ارتقاء داده است. امروزه در صد بالایی از جمعیت، تحصیلات دانشگاهی دارند و کتابخانه‌های عمومی باید پاسخگوی نیازهای اطلاعاتی آنان باشند.

۵) نیازها بر حسب محل سکونت

نیازهای کتابخانه‌های عمومی در محیط‌های شهری و روستایی یکسان نیست و در هر کدام، به اقتضای محیط اجتماعی و فرهنگی آنها فرق می‌کند. در سال ۱۳۳۵، جمعیت ایران ۴۹۵۴،۷۰۴ نفر بوده است که ۳۱/۴ درصد آنان در مناطق شهری و ۱۳،۰۰۱،۱۴۱ نفر یا ۶۸/۶ درصد در مناطق روستایی زندگی می‌کردند. در حالی که از جمعیت ۷۰،۴۹۵،۷۸۲ نفری سال ۱۳۸۵، تعداد ۴۸،۲۵۹،۹۶۴ نفر یا ۶۸/۴۶ درصد شهری و ۲۲،۲۲۷،۷۷۱ نفر یا حدود ۳۱/۵۴ درصد روستایی بودند. به بیانی دیگر، نسبت جمعیت شهری و روستایی طی پنجاه سال کاملاً معکوس شده است. ولی با توجه به کاهش نسبت جمعیت روستایی در این مدت، تعداد مطلق جمعیت روستا از ۶ میلیون به بیش از ۲۲ میلیون نفر افزایش داشته است. جدول ۱۰ این نسبت‌ها را در سال ۱۳۸۵ نشان می‌دهد.

جدول ۱۰: توزیع تعداد و درصد جمعیت کشور بر حسب شهری و روستایی در سال ۱۳۸۵

جمعیت شهری		جمعیت روستایی	
تعداد	درصد	تعداد	درصد
۴۸،۲۴۵،۰۷۵	۶۸/۴۶	۲۲،۲۲۷،۷۷۱	۳۱/۵۴

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

محیط‌های شهری و روستایی بر حسب ویژگی‌های محیطی، فرهنگی، اقتصادی و... نیازهایی دارند. در ذیل بعضی از نیازهای جوامع روستایی و شهری بیان شده است:

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

(الف) روستا: جامعه‌ی روستایی به گروهی از انسان‌ها اطلاق می‌شود که دارای نحوه‌ی زندگی مشابه، زبان، آداب و رسوم و مقتضیات اجتماعی مشترکند. شیوه‌ی زندگی افراد در جامعه‌ی روستایی، عموماً غیررسمی است و چنین جوامعی دارای آداب و رسوم قوی و پایداری هستند (کوئن، ۱۳۷۲). در اکثر روستاهای کتابخانه‌ی عمومی، تنها مرکز فرهنگی است که به روستاییان خدمات فرهنگی می‌دهد. به این خاطر، کتابخانه نقش چند منظوره‌ی فرهنگی، اجتماعی و آموزشی دارد و از اهمیت بالایی برخوردار است. حضور کتابخانه‌های روستایی به دسترس پذیر ساختن مواد خواندنی کمک شایان توجهی می‌کند، زیرا در روستاهای کتابفروشی وجود نداشته و تهیه‌ی کتاب و سایر خواندنی‌ها برای روستاییان دشوار است (میرحسینی، ۱۳۷۴). به طور کلی، نیازهای روستاییان برخاسته از فرهنگ، سبک زندگی و معیشت اقتصادی آنان است و کتابخانه‌های روستایی وظیفه دارند نیازهای فکری روستاییان را فراهم نمایند.

در سال‌های اخیر، افزایش جمعیت تحصیل کرده‌ی روستایی و ورود نسل جدید آنها به دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و تمایز شغلی و حرفه‌ای که در روستاهای بوجود آمده، ساختار اجتماعی تازه‌ای را در جامعه‌ی روستایی شکل داده؛ به گونه‌ای که این ساختار، هم گرایی و تشابه قابل اعتایی با ساختار جامعه‌ی شهری پیدا کرده است (غفاری، ۱۳۸۳).

(ب) شهر: توسعه‌ی شهرهای مدرن تأثیر شایانی نه فقط بر عادتها و شیوه‌های رفتار، بلکه بر الگوهای اندیشه و احساس نیز به جا گذاشته است (گیدزن، ۱۳۸۶). جمعیت شهر چنان نامتجانس، انبوه و گسسته است که شخص می‌تواند به آسانی، ناشناخته بماند و به شیوه‌ی دلخواه و مطابق ذوق و سلیقه خود زندگی کند. علاوه بر ویژگی‌های شخصیتی افراد شهری، یک شهر را می‌توان به منزله‌ی نقشه‌ی مناطقی تصویر کرد که ویژگی‌های متمایز و متفاوتی دارد (کوئن، ۱۳۷۲).

وجود فرهنگ‌های مختلف و نابرابری در میزان درآمد، موجب شکل‌گیری محلاتی با فرهنگ‌ها و ویژگی‌های خاص شده است و مهاجرت گسترده‌ی روستاییان به شهرها در دهه‌های اخیر، بر این اختلافات افزوده است. به نسبتی که بر جمعیت شهرها افزوده می‌شود، نیازهای فکری آنان نیز متنوع‌تر می‌گردد و کتابخانه‌های عمومی وظیفه دارند تا پاسخ‌گوی این خواسته‌ها باشند. علاوه بر این، تنوع مشاغل و تحصص‌ها، نوع نگرش جمعیت شهری به اوقات فراغت،

بهره‌گیری از فن آوری‌های ارتباطی جدید، ارتقاء میزان تحصیلات بویژه در زنان، آپارتمان‌نشینی و پایین بودن فضای زندگی خانواده‌ها و... دامنه‌ی نیازهای جمعیتی شهری از کتابخانه‌های عمومی را گستردۀ تر کرده است.

۵) نیازهای بر حسب مشخصه‌های قومی، مذهبی و زبانی

الف) ویژگی‌های قومی: تنوع و گونه‌گونی قومی-مذهبی، مشخصه‌ی بارز تشکیل‌دهنده جوامع انسانی می‌باشد. معیار و ملاک تمایز قومیت‌ها در ایران، دو عامل زبان و مذهب می‌باشد، زیرا عوامل دیگری مانند نژاد و رنگ پوست در ایران وجود ندارد که گروه‌های قومی را از یکدیگر تمایز کند. از این‌رو، می‌توان گروه‌های قومی در ایران را گروه‌های مذهبی-زبانی دانست. علاوه بر این، بیش از نیمی از جمعیت ایران را گروه‌های قومی تشکیل می‌دهد و ایران در مقایسه با دویست کشور یا واحد جغرافیایی-سیاسی فعلی جهان، به طور نسبی، از بیشترین گونه‌گونی قومی برخوردار می‌باشد (صادقی، ۱۳۸۵).

ایران کشوری چند قومی با همبستگی بالای ملی است که لازم است این همبستگی تقویت گردد، لذا منابع کتابخانه‌های عمومی باید موجب تقویت فرهنگ ملی و فرهنگ‌های محلی آن شود. همچنین، بخشی از جمعیت کشور در حاشیه‌ی مرزها زندگی می‌کنند و ویژگی‌های قومی، زبانی و مذهبی گوناگونی دارند. این جمعیت و به خاطر موقعیت جغرافیایی خاص و نیز اشتراکات فرهنگی با کشورهای آن سوی مرزها، بیشتر تحت تأثیر فرهنگ و تبلیغات رسانه‌های کشورهای دیگر قرار دارند. به این خاطر، لازم است منابع مورد نیازشان شناسایی و فراهم آوری شود.

ب) ویژگی‌های دینی-مذهبی: با توجه به سرشماری ۱۳۸۵، بیش از ۹۹ درصد جمعیت ایران مسلمان هستند و کم‌تر از یک درصد مسیحی، کلیمی و زرتشتی می‌باشند. که کتابخانه‌های عمومی بر اساس اصل همگانی بودن باید به نیازهای آنان توجه کنند. همچنین، اکثریت مسلمان، پیروان مذاهب شیعه و سنی هستند که لازم است نوع منابع کتابخانه‌های هر منطقه با توجه به نیازهای مذهبی موجود در این مناطق انتخاب و فراهم آوری گردد. آمار جمعیت پیروان مذاهب شیعه و سنی به دلیل ملاحظات ملی از سوی مرکز آمار اعلام نمی‌شود و لازم است در هر حوزه‌ی کتابخانه‌ای به‌طور کلی شناسایی و منابع مورد نیاز آنان تأمین شود (جدول ۱۱).

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

جدول ۱۱: توزیع جمعیت کشور بر حسب دین در سال ۱۳۸۵

ردیف	دین	جمعیت	درصد
۱	مسلمان	۷۰،۰۷۱،۱۶۹	%۹۹/۴۳
۲	مسيحي	۲۶۳،۱۹۹	%۰/۱۶
۳	كليمي	۹،۲۵۳	%۰/۰۱
۴	زرتشتي	۱۹،۸۲۲	%۰/۰۳
۵	سایر و اظهار نشده	۱۰۹،۴۰۳	%۰/۳۷
جمع			%۱۰۰

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

لازم به ذکر است که اقلیت‌های دینی و مذهبی در جغرافیای جمعیت ایران بیشتر به صورت جمعی زندگی می‌کنند. به عنوان مثال زرتشتیان، بیشتر در مناطقی از استان یزد زندگی می‌کنند، ارامنه در بخش مشخصی از شهر اصفهان ساکن هستند و جمعیت اهل تسنن نیز در استان کردستان و مناطقی از استان آذربایجان غربی و بیشتر در مناطق مرزی زندگی می‌کنند. مجموعه‌سازی کتابخانه‌های واقع در حوزه‌های دارای اقلیت‌های دینی و مذهبی باید با توجه به نکات ذیل انجام گیرد:

۱. منابع مورد نیاز بر حسب مشخصه‌های جمعیتی آنان انتخاب شود.
۲. از ارسال منابعی که منافی عقاید و اعتقادات آنان است پرهیز شود.

ج) ویژگیهای زبانی: بنا به توافق عام، جهانی‌ترین و دقیق‌ترین شاخص فرهنگ، زبان است. برای اثبات صحت این امر، راههای زیادی وجود دارد، ولی احساس تعصب شدیدی که هر کس نسبت به زبانی که با آن تکلم می‌کند دارد، خود در این مورد دلیلی کافی است (زیلینسکی، ۱۳۷۰، ص ۱۰۳). در حالی که نیمی از جمعیت ایران، فارس زبان می‌باشند، ترک‌ها و کردها یک‌سوم دیگر (۳۴ درصد) و سایر گروه‌های قومی یک‌ششم باقیمانده (۱۶ درصد) را تشکیل می‌دهند (صادقی، ۱۳۸۵). پراکنش جمعیت کشور نشان می‌دهد که به طور کلی، استان‌های شمال غربی کشور به زبان ترکی، بخش‌هایی از استان خوزستان به زبان عربی و

استان‌های کردستان، کرمانشاه، ایلام و بخش‌هایی از آذربایجان غربی به زبان کردی صحبت می‌کنند. همچنین گویش‌های مختلف مانند لری، بلوجی، مازندرانی، گیلکی و... نیز وجود دارد که در جهت تقویت فرهنگ‌های محلی باید به نیازهای کتابخانه‌ای آنان توجه شود.

و) نیازها بر حسب فعالیت اقتصادی

مجموع افراد شاغل، بیکار و در جست‌وجوی کار را در زمان معین، جمعیت فعال گویند (جوان، ۱۳۸۰). اصولاً گروه سنی بین ۱۵ تا ۶۴ سال، جمعیت بالقوه مؤثر هر مملکتی را تشکیل می‌دهند و در زمینه‌های مختلف منشأ اثر خواهند بود. در حالی که گروه‌های دیگر (نوجوانان و سالخوردهای عمدتاً وابسته و مصرف کننده محسوب می‌شوند (لهسایی‌زاده، ۱۳۷۹). مردم از منابع و خدماتی که پاسخ‌گوی نیازهای شغلی آنان باشد و دانش و آگاهی‌های شغلی آنان را ارتقاء دهد استقبال خواهند کرد. بنابراین، کتابخانه‌های عمومی باید با توجه به نوع اشتغال جمعیت حوزه‌ی کتابخانه در صدد برآوردن نیازهای آنان باشند. انواع فعالیت‌های اقتصادی به سه بخش کشاورزی، صنعت و خدمات تقسیم شده و افراد شاغل، در یکی از این سه بخش جای می‌گیرند (مهاجرانی، ۱۳۵۸). جدول ۱۲ توزیع جمعیت شاغل در بخش‌های عمدۀ فعالیت را نشان می‌دهد.

جدول ۱۲. توزیع شاغلان در بخش‌های عمدۀ فعالیت (به درصد)

گروه شغلی	کشاورزی	صنعت	خدمات	اظهار نشده
در صد	۱۸	۳۱/۷۱	۴۷/۹۰	۲/۳۸

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

بخشی از منابع کتابخانه‌های عمومی تابعی از توزیع شاغلان در بخش‌های عمدۀ فعالیت می‌باشد. در نگاه کلی، بیشترین نوع اشتغال در مناطق روستایی در بخش کشاورزی، دامداری و در شهرها در بخش صنعت و خدمات است.

ذ) نیازهای جمعیت معلول

حق دستیابی به اطلاعات و آگاهی، حق غیرقابل سلبی است که به همه انسان‌ها تعلق دارد، و جامعه باید برای کسانی که به دلایل طبیعی یا در شرایط خاصی قادر نیستند همانند افراد

کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران

سالم به تأمین نیازهای اطلاعاتی خود پردازند، راهها را هموار و امکانات را فراهم نماید (عماد خراسانی، ۱۳۸۲). دولت‌ها باید اهمیت کلی دسترسی‌پذیرسازی را در روند ایجاد فرصت‌های مساوی برای افراد در تمام عرصه‌های اجتماعی به رسمیت بشناسند. دولت‌ها موظفند برای افراد معلوم، با هر نوع معلوماتی: (الف) برنامه‌هایی عملی ارائه کنند تا دسترسی به محیط مادی را برای آنان تحصیل کند. (ب) دست به اقداماتی بزنند که دسترسی به اطلاعات و ارتباطات را برای آنان فراهم کنند (تعاونی، ۱۳۷۹).

به طور کلی، نیازهای جمعیت معلوم در دو دسته قرار می‌گیرد:

۱. ساختمان و تجهیزات: از جمله اقداماتی که می‌تواند برای دسترسی آسان معلومین انجام گیرد، ایجاد تغییرات لازم در ساختمان به منظور بالا بردن توان دستیابی آنها به کتابخانه و تهیه ابزار و وسایل مناسب برای ارائه خدمات بهتر برای این گروه است (اشرفی ریزی، ۱۳۸۳). بنا به توصیه‌ی سازمان ملل متحده، بنای و فضاهای عمومی باید طوری طراحی شود که معلومان و کسانی که از نارسایی بینایی رنج می‌برند به علت معلوماتی‌شان از استفاده از آنها محروم نشوند (تعاونی، ۱۳۷۹).
۲. بعضی معلوماتی‌ها مانند نایابی و ناشنوایی دارای منابع ویژه هستند که از بین آنها، نایابی، منابع ویژه بیشتری دارد. قالب‌های حایگزین منابع چاپی که برای افراد کم‌بینا و نایابی قابل استفاده است عبارتند از: منابع چاپ درشت، چاپ بر جسته (بریل) و مواد دیداری و شنیداری (تعاونی، ۱۳۷۹).

بر اساس سرشماری ۱۳۸۵، تعداد کل جمعیت معلوم (نوع معلوماتی‌ها) ۱۰۱۲، ۲۲۲ نفر بوده است. در جدول ۱۳، از بین انواع معلوماتی‌ها، صرفاً، آمار جمعیت نایابی، ناشنوایی و دارای اختلال در گفتار و صدا که نیازمند امکانات، تجهیزات و منابع ویژه هستند آمده است:

جدول ۱۳. جمعیت معلوم نایابی، ناشنوایی و دارای اختلال در گفتار و صدا

ردیف	نوع معلوماتی	تعداد کل	تعداد مرد	تعداد زن
۱	جمعیت نایابی	۹۴،۲۳۱	۵۵،۵۸۹	۳۸،۶۴۲
۲	جمعیت ناشنوایی	۹۱،۳۴۸	۵۲،۰۱۸	۳۹،۳۳۰
۳	اختلال در گفتار و صدا	۱۵۲،۹۰۳	۹۳،۹۷۴	۵۸،۹۲۹

(منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵)

کتابخانه‌های عمومی باید با ارائه‌ی برنامه‌های متنوع اطلاعاتی و محمول‌های قابل استفاده‌ی معلولان، انگیزه‌های لازم را برای جلب آنان به کتابخانه فراهم آورند (اشرفی ریزی، ۱۳۸۳).

نتیجه‌گیری

جمعیت، مهم‌ترین پارامتر برای ایجاد کتابخانه‌ی عمومی است و میزان امکانات، منابع و خدمات کتابخانه‌های عمومی تابعی از جمعیت است. بعلاوه، نحوه توزیع جمعیت در مناطق مختلف شهری و روستایی و کیفیت جمعیت، نقش تعیین‌کننده‌ای در تعیین میزان و نوع خدمات کتابخانه‌های عمومی دارد.

جمعیت، پدیده‌ای پویا و در حال تغییر است. و لازم است پیش‌بینی‌های لازم برای نیازهای آینده‌ی آن در نظر گرفته شود. از طرف دیگر، کیفیت و مشخصه‌های جمعیتی، مانند ساختار سنی، میزان سواد و غیره در بستر زمان تغییر می‌کند و به تبع آن، نوع نیازها نیز تغییر می‌کند.

نوع منابع مورد نیاز کتابخانه‌ی عمومی، تابعی از جمعیت و ویژگی‌های جمعیتی حوزه‌ی کتابخانه است. به گونه‌ای که اگر در منطقه‌ای نسبت کودکان به کل جمعیت بیشتر باشد به منابع ویژه‌ی کودکان نیاز بیشتری خواهد بود و در منطقی که اقلیت‌های دینی و مذهبی بخشی از جمعیت را تشکیل می‌دهند، لازم است منابع مورد نیاز آنان در کتابخانه وجود داشته باشد.

مجموعه‌سازی باید مبتنی بر نیازهای جامعه تحت پوشش کتابخانه باشد. بنابراین لازم است اطلاعات کامل و درستی از مؤلفه‌های جمعیتی حوزه‌ی دسترسی کتابخانه در دسترس باشد. به این خاطر، مؤلفه‌های مهم جمعیتی مانند سن، جنس، سواد و... که بر نوع و کیفیت نیاز اطلاعاتی کتابخانه‌ها تأثیر می‌گذارند، مورد بررسی قرار گرفته است.

به هر حال، توجه به جمعیت و مؤلفه‌های آن در برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری کتابخانه‌های عمومی یک ضرورت است. در این خصوص، بهتر است در ایجاد، گسترش و خدمات دهی کتابخانه‌های عمومی به نکات ذیل توجه شود:

- اساس ایجاد کتابخانه‌ی عمومی در یک نقطه یا حوزه‌ی جمعیتی به تعداد جمعیت، نحوه توزیع و پیش‌بینی رشد آن در آینده بستگی دارد.

- برای مجموعه‌سازی کتابخانه‌های عمومی باید به ویژگی‌های جمعیتی حوزه‌ی هر کتابخانه، به‌طور خاص، توجه شود.

منابع و مأخذ

اشرفی ریزی، حسن (۱۳۸۳). درآمدی بر مطالعه و نقش خدمات ویژه کتابخانه‌های عمومی در توسعه فرهنگ مطالعه. تهران، چاپار.

اطلس برگزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵ (۱۳۸۷). مرکز آمار ایران.
افشارکهن، جواد؛ صادقی، رسول (۱۳۸۵). تعامل جمعیت و نظام اجتماعی: رویکردی جامعه‌ستاخی به مسئله جمعیت. نامه انجمن جمعیت‌شناسی ایران: ۱(۲).

ایران محبوب، جلیل؛ میرفردی، اصغر (۱۳۸۳). بررسی تأثیر متقابل فرآیند افزایش جمعیت و شهرنشینی در ایران (از سال ۱۳۵۵ تا ۱۳۷۵). در تحولات اخیر و آینده جمعیت ایران (مقالات نخستین همایش انجمن جمعیت‌شناسی ایران). مرکز مطالعات و پژوهش‌های جمعیتی آسیا و اقیانوسیه.

بربریان، اکبر (۱۳۸۰). جمعیت و تنظیم خانواده. تهران: نوردانش.
پارکر، استفن (۱۳۸۲). جنبه‌هایی از برنامه ریزی توسعه کتابخانه. ویراسته جی استفن پارکر. ترجمه علی شکویی. تهران: چاپار.

پرتو، بابک (۱۳۸۵). ساختمان و تجهیزات. تهران: چاپار.

پولادی، کمال (۱۳۸۷). رویکردها و شیوه‌های ترویج خواندن. تهران: انتشارات مؤسسه فرهنگی هنری پژوهشی تاریخ ادبیات کودکان.

تعاونی، شیرین (۱۳۷۹). استانداردهای ملی خدمات کتابخانه‌ای برای نایابیان. تهران: دیرخانه هیأت امنای کتابخانه‌های عمومی کشور.

تفوی، نعمت‌الله (۱۳۶۹). مبانی جمعیت‌شناسی. تبریز: نیما.
جوان، جعفر (۱۳۸۰). جغرافیای جمعیت ایران. مشهد: جهاد دانشگاهی مشهد.
خدمات کتابخانه‌های عمومی: رهنمودهای ایفلا/یونسکو برای توسعه (۱۳۸۶). تهیه شده توسط گروه کاری به سربستی فلیپ جیل. ترجمه علی شکویی. تهران: چاپار.

زلینسکی، ولبر (۱۳۷۰). مقدمه‌ای بر جغرافیای جمعیت. ترجمه فیروز جمالی. تهران: سمت.
سید میرزاًی، سید محمد (۱۳۸۱). جمعیت‌شناسی عمومی. تهران: مرکز چاپ و انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.

سینایی، علی (۱۳۸۲). مجموعه سازی در کتابخانه‌ها (جلد اول: انتخاب مواد کتابخانه‌ای). تهران: سمت.
صادقی، رسول (۱۳۸۵). داده‌های قومی ضرورتی اجتناب‌ناپذیر. در مقالات بررسی منابع آمارهای جمعیتی. تهران: انتشارات مرکز مطالعات و پژوهش‌های جمعیتی آسیا و اقیانوسیه.

صفابخش، محسن (۱۳۷۲). الگوهای اسکان جمعیت. نامه علوم اجتماعی، ۲ (۳).

عازم، پرویز (۱۳۸۶). ساختمان و تجهیزات کتابخانه. تهران: کتابدار.

عماد خراسانی، نسرین دخت (۱۳۸۲). خدمات عمومی کتابخانه و روش‌های آن. تهران: کتابدار.

غفاری، غلامرضا (۱۳۸۳). ساختار اجتماعی جامعه روستایی ایران. نامه پژوهش فرهنگی، ۸ (۹).

کلانتری، صمد (۱۳۷۵). مبانی جمعیت شناسی. اصفهان: مانی.

کوئن، بروس (۱۳۷۲). مبانی جامعه‌شناسی. ترجمه غلامعباس توسلی و فاضل. تهران: سمت.

گیدنر، آنتونی (۱۳۸۶). جامعه‌شناسی. ترجمه حسن چاوشیان. تهران: نی.

لطف آبادی، حسین (۱۳۸۵). روانشناسی رشد (۲). تهران: سمت.

لهسایی زاده، عبدالعلی (۱۳۷۹). ساختار سنی جمعیت. شیراز: نوید شیراز.

معیارهای برنامه ریزی و طراحی کتابخانه‌های عمومی کشور (۱۳۸۳). نشریه شماره ۲۷۰.

مهاجرانی، علی اصغر (۱۳۵۸). جمعیت شناسی ایران. اصفهان: آفتاب.

میرحسینی، زهره (۱۳۷۴). نقش و تصویر کتابخانه‌ی عمومی روستایی در ایران. پیام کتابخانه، ۱۸ و ۱۹، ۴۰ - ۳۴.

میرزایی، محمد؛ مشقق محمود (۱۳۸۷). انتقال سنی در ایران (تحولات سنی جمعیت و سیاست گذاریهای اجتماعی-جمعیتی). کنفرانس تحلیل یافته‌های سرشماری ۱۳۸۷-۸۵. مرکز آمار ایران، تهران.

نتایج کلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵ (۱۳۸۶). مرکز آمار ایران.

نوروزی، مریم (۱۳۸۴). خانه مشق. فرهنگ و پژوهش، ۱۹.

نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور (۱۳۸۷). کتابخانه عمومی استاندارد، اداره کل عمرانی.

وثوقی، منصور (۱۳۶۹). جامعه شناسی روستایی. تهران: کیهان.

Gill, Philip (2000). *Guidelines for public libraries in the 21st Century*. In 66th IFLA General and Council Conference. Jerusalem. 13-18 August 2000.

به این مقاله، این گونه استناد کنید:

ashrafi, H. (1388). کتابخانه‌های عمومی و نیازهای جمعیتی ایران. پیام کتابخانه، 15 (2)، 97-122.

